

med en Bredde af 26 m, navnlig ved Stormfloderne den 23.—24. Februar og den 5.—6. November 1911 har udvidet sig meget betydeligt. Efter Novemberstormen havde den en Bredde af 230 m og har senere udvidet sig yderligere. Da Kanalens Dybde samtidig er forøget, er det klart, at betydelige Vandmasser kunne sætte ind gennem Kanalen, og Faren for Oversvømmelser er under Stormfloder uomtvistelig.

Hele Udvalget er derfor ogsaa enig om, at den bestaaende Tilstand er uholdbar.

Med Hensyn til Kanalens Virkninger for Landbruget ere Meningerne blandt de interesserede Lodsejere stærkt delte.

Medens det overvejende Flertal bestemt hævder, at Kanalen har haft meget gunstige Virkninger, og at et indsnævret og sikret Løb yderligere vil opfylde Forventningerne, mener et stort Mindretal, boende ved Fjordens Sydside, at selv et indsnævret og sikret Løb vil rumme en Fare, og disse ønske derfor Udløbet lagt noget sydligere (mellem Skodbjerg og Gødelen).

For Fiskeriet have Kanalens Virkninger været særdeles gunstige. Fremgangen er ubestridelig. Det vil af Bilag Nr. 6, der er fremsendt af Fiskeriinspektøren, ses, at Udbyttet af Fiskeriet i Aarene 1900—09 i Gennemsnit har været 125,708 Kr., mens det i Aarene 1910 og 1911 — selv om en mulig Fejl af 30,000—50,000 Kr., som Fiskeriinspektøren gør opmærksom paa, fradrages — er steget til et Gennemsnit af 238,925 Kr. aarlig, og de seneste Meddelelser synes at tyde paa yderligere Fremgang.

En Lukning af Udløbet ved Hvide Sande og en Genaabning af Udløbet ved Nymindegab, som et Flertal foreslaar, ville for lange Tider ødelægge Fiskeriet i Ringkøbing Fjord. Saltvandsfiskene dø ud, og det vil tage adskillige Aar, inden en Bestand af Ferskvandsfisk gror op, og selv da vil Udbyttet af Fiskeriet kun kunne ventes at naa op til det, det var før Aabningen ved Hvide Sande.

For Landbruget vil en Tilbagevenden til de gamle Tilstande ligeledes virke højst utilfredsstillende. De tidligere Ulemper med Fjordvandets Opstuvning i Ugevis og ofte i

Højbjergningstiden over de lave Marker og Enge ville vende tilbage. Saa godt som ingen vil føle sig tilfredsstillet ved denne Ordning.

Det er i saa Henseende betegnende, at i de talrige Henvendelser til Udvalget fra den paagældende Egns Befolkning har ikke en Røst hævet sig til Gunst for et Udløb ved Nymindegab.

Dette maa ikke undre. Vanskeligheden ved at holde det gamle Løb aabent vil fremgaa af Underbilag Nr. 3 og 4 til Bilag Nr. 2. Det vil heraf ses, at trods det, at Sandpumperen i Aarene fra 1899 til Udgangen af 1905 udelukkende har været stationeret ved Nymindegab, har Løbet dog mange Gange været tilsandet.

Den aarlige Udgift ved at holde dette Løb aabent vil andrage 40—50,000 Kr.

Udgiften ved at aabne Løbet til Nymindegab vil, ifølge Oplysninger fra Vandbygningsdirektøren, desuden koste 100,000 Kr., og Arbejdet vil vare mindst et Aar.

Heraf følger, at Udløbet ved Hvide Sande ikke vil kunne lukkes i dette Tidsrum, thi et Udløb fra Fjorden skal der være.

Man er fra begge Sider i Udvalget — hvad enten man bestemmer sig for at indsnævre Løbet eller for helt at lukke det — enig om at bygge efter Hvide Sande Kommissionens Plan. Arbejde og Bekostning ville saaledes i alt væsentlig blive ens (jvf. Bilag 4). Man er endvidere enig om, at en fuldstændig Lukning ikke kan tilendebringes i indeværende Sommer.

Under disse Omstændigheder forekommer det Mindretallet lidet begrundet allerede nu at fastslaa en endelig Lukning og derved afskære sig fra at udnytte de Erfaringer, en Indsnævring og Befæstning af Løbet ville bringe.

Mindretallet kan derfor ganske tiltræde Lovforslaget, og det saa meget mere, som det følger Hvide Sande Kommissionens *enstemmige* Indstilling. Denne Kommission var sammensat af Mænd, hvis Sagkundskab og Indsigt ingen har bestridt, og deres Navne borge for, at Sikringen af Hvide Sande baade kan gennemføres og kan holde, jfr. Kommissionens Udtalelse i Bilag 4: „Den her angivne Anordning byder den